

РЕШЕНИЕ

№ 2363

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8440** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 АПК, вр с чл.13,ал.9 от ЗЕ.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, срещу Решение № Ж-366 от 03.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. Иска се отмяна на решението като издадено при съществено нарушение на административните правила, както в противоречие с материалния закон и целите на закона. Твърди се, че административното производство е иницирано по жалба на Д. В. Ф.. представляващ „Анион -3“ ЕООД срещу отказ на „Електроразпределение Север“ АД да предостави становище с условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с мощност 200 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (11И) 32490.67.26 в [населено място], общ, А., област В. към електроразпределителната мрежа па Е..

Жалбоподателят поддържа, че писмо с изх.№ 6061248/14.04.2022г., изпратено му от „Електроразпределение Север“ АД с информация, че е възможно изграждане само на ФП11 изцяло за собствени нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата представлява отказ за предоставяне на становище за условия на присъединяване на Ф..

Сочи, че при преценка на доказателствата КЕВР констатира, че на 01.03.2022г. от "Анион- 3" ЕООД е депозирано Искане № [ЕГН]/01.03.2022г. за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа с мощност 200 kW към електроразпределителната мрежа, предвидена за изграждане в поземлен имот - ПИ 32490.67.26 в [населено място], общ. А.. обл. В.. В искането е декларирано, че

произведената електрическа енергия няма да се използва за собствено потребление. След разглеждане на искането „Електроразпределение Север“ АД е изпратило на заявителя писмо с изх. № 6061248/14.04.2022г., с което е заявило, че е възможно изграждане само на Ф. изцяло за собствени нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата.

При преценка за основателност на жалбата КЕВР без да ангажира допълнителни аргументи, е обсъдила единствено предоставеното в производството по жалбата от „Електроразпределение Север“ АД, изложение на обстоятелствата и становището на дружеството по приложимото законодателство, без да формира становище относно релевантното в случая писмо с изх. № 6061248/14.04,2022г., срещу което именно е насочена и жалбата. КЕВР е приела, че щом „Електроразпределение Север“ АД вместо да издаде становище за условията за присъединяване, е изпратила писмо изх. № 6061248/14.04.2022г. до „Анион - 3“ ЕООД, поради което е налице е отказ за присъединяване, който е неоснователен.

С оглед посоченото, жалбата е приета за неоснователна и КЕВР се е произнесла с обжалваното решение № Ж-366 от 03.08.22г., като на основание чл. 22. ал. 1. ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147. ал. 2 от НЛДЕ дава „задължителни указания“ на „Електроразпределение Север“ АД да издаде „Становище за присъединяване на Ф. с мощност 200 kV, предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26 в [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД“.

Твърди се още, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба, т.к заинтересованата страна не е от субектите посочени в чл.22, ал. 1 от ЗЕ да има право да сезира КЕВР със жалба. Също така е посочено, че изготвения отговор не съставлява „условие по присъединяване“ по смисъла на чл.56 от Наредба №6.

По изложени съображения се иска отмяна на обжалвания административен акт.

Жалбоподателя редовно уведомен представлява се от адвокат К.. Поддържа жалбата и моли обжалвания акт да бъде отменен.Претендира разноси съгласно приложен списък.

Ответника, редовно уведомен оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АССГ намира за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и волно регулиране е постъпила жалба подадена от Д. В. Ф.. представляващ , Анион-3" ЕООД. с адрес: [населено място].[жк], срещу „Електроразпределение Север“ АД (ЕР С).

Жалбата е подадена с вх. № 6114418/21.04.2022 г. чрез ЕР С. Изпратена е от разпределителното дружество в писмо с изх. № 61 14418/16.05.2022 г. до КЕВР заедно със становището по повдигнатите възражения в нея.

Същата е срещу отказа с писмо изх. № 6061248/14.04.2022 г. на ЕР С да издаде Становище с условията за присъединяване след подадено Искане с вх. № [ЕГН]/01.03.2022 г. за проучване на условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с мощност 200 KW. предвидена за изграждане в поземлен имот (НИ) 32490.67.26. [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на ЕР С. В жалбата е отправено искане към КЕВР да даде задължителни указания на ЕР С за издаване на исканото Становище.

В писмото, изпратено в отговор на подаденото Искане за проучване на условията за присъединяване на обект Ф. с мощност 200 KW. предвидена за изграждане в ПИ

32490.67.26. е. И., общ. А.. обл. В. ЕР С е заявило, че е възможно изграждане само на Ф. изцяло за собствени нужди, без възможност за връщане на генерираната електрическа енергия в мрежата.

Разпределителното дружество се е позовало на „изчерпвания капацитет“ за присъединяване в района, ниското потребление от обекти на клиенти и създадените реални предпоставки за драстични колебания и отклонение на мрежовото напрежение в електроразпределителната мрежа 20/0.4 KV; в района, над регламентираните в нормативната уредба."

Относно възражението на жалбоподателя ЕР С е заявило, че капацитетът в района на изграждане на заявената ФКЦ с мощност 200 KW е изчерпан, поради големите генериращи мощности от В. заявени за присъединяване към въздушен електропровод (В.) „К.“ със сумарна мощност от 7500 KW, за които ЕР С има сключени договори за присъединяване.

М. оператор твърди, че максималният товар в обекта на клиента е 15 KW, а средният товар е 4KW при предоставена мощност 250 KW.

ЕР С е заявило, че предвид гореизложените аргументи за натоварване на разпределителната мрежа в района може да се издаде становище за присъединяване на Ф. изцяло само за собствено потребление, без да се връща електрическа енергия в разпределителната мрежа.

След анализ на представените доказателства КЕВР е приела жалбата за допустима. Посочено е, че присъединяването на производители към преносната или разпределителните мрежи се извършва съгласно чл. 116 от Закона за енергетика (ЗЕ).

Операторът на мрежата в изпълнение на чл. 116. ал. 2 от ЗЕ определя „технически възможното място за присъединяване“, а съгласно чл. 116. ал. 3 „е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване“.

Електроразпределителната мрежа на ЕР Север, като част от електроенергийната система, е така конструирана, че да поема не само еднопосочен поток на енергия, а да пренася в една или друга посока електрическата енергия на присъединените към нея клиенти или производители от или до тях.

При условие, че в близост до имота на Ф. има съществуващ ТП с два трансформатора, както и два други ТП присъединени към един и същ ЖР стълб от В. „К.“ 20 KV, с присъединени клиенти към тях с консумация, превишаваща производството на електрическа енергия от заявената Ф., да се прави отказ за присъединяване на основание „изчерпан капацитет за присъединяване“, поради големите генериращи мощности, за които ЕР С „има сключени действащи договори за присъединяване, по които мощности предстои да бъдат присъединени“, е незаконосъобразно.

ЕР С е посочило „действащ договор за ВяЕЦ 2011 г.“ за 7500.000 KW в становището на дружеството не е посочена причината за неизпълнение до момента на договора за присъединяване от 2011 г. Позоваването на действащ договор за присъединяване, неизпълнен повече от 10 години, е в противоречие с подхода, изразен от ЕР С в писмо с изх. № 6116385/29.04.2022 г., изпратено до КЕВР относно „прекратяване на договор за присъединяване поради изтичане на неговия срок - 2 години от сключването му“.

В случая в определените условия за присъединяване на заявената Ф. не са отчетени интересите на потребителите на услугата, предоставяна им от разпределителната мрежа съгласно изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията „Служители да изпълняват

служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобства за потребителите".

Е. дружество трябва да изпълнява в пълнота изискванията на издадената му лицензия, както и на цялата приложима за дейността му нормативна уредба.

По изложените съображения КЕВР е приела жалбата на „Анион-3“ ЕООД за основателна и е дала задължителни указания 7-дневен срок да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 200 KW предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26, [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на „Електроразпределение Север" АД; В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Административен съд София-град, III отделение, 46 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съдът проверява най-напред неговата валидност.

Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които ако са налице във всяка конкретна хипотеза водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконови актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката -Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3. Налице са спазване на изискванията за форма на акта от формална страна, решение № Ж-366 от 03.08.2022 г. съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Относно материалната законосъобразност и несъответствие с целта на закона, следва да се има предвид, че не са налице същите отменителни основания. Процесното

решение на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Жалбата е срещу отказа на ЕР С да издаде Становище с условията за присъединяване на Ф. с мощност 200 KW, предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26, [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа на ЕР С. Присъединяването на производители към преносната или разпределителните мрежи се извършва съгласно чл. 116 от Закона за енергетика (ЗЕ). Операторът на мрежата в изпълнение на чл. 116, ал. 2 от ЗЕ определя „технически възможното място на присъединяване“, а съгласно чл. 116, ал. 3 „е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване“. ЕР Север, като правоприменник на „Е.ОН БЪЛГАРИЯ МРЕЖИ“ АД има Лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия“ № Л-13 8-07 от 13.08.2004 г. (Лицензията). Съгласно чл. 2.1. на същата, на лицензианта е дадено правото да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия „...в съответствие с предвидените в лицензията условия, разпоредбите на ЗЕ, подзаконовите актове по неговото прилагане, общите и индивидуални административни актове на комисията, както и съобразно действащото законодателство в страната и с правото на Европейския съюз. С лицензията, на ЕР С са вменени задължения, включително да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическа енергия, разположени на лицензионната територия.

ЕР С е посочило „действащ договор за ВяЕЦ 2011 г.“ за 7500,000 KW. В становището на дружеството не е посочена причината за неизпълнение до момента на договора за присъединяване от 2011 г. Позоваването на действащ договор за присъединяване, неизпълнен повече от 10 години, е в противоречие с подхода, изразен от ЕР С в писмо с изх. № 6116385 от 29.04.2022 г., изпратено до КЕВР относно „прекратяване на договор за присъединяване поради изтичане на неговия срок - 2 години от сключването му“.

Електроразпределителното дружество трябва да изпълнява в пълнота изискванията на издадената му лицензия, както и на цялата приложима за дейността му нормативна уредба.

С оглед на всичко гореизложено, правилно и законосъобразно, Комисията на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5, ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 е дала на „Електроразпределение Север“ АД задължителни указания, да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 200 KW, предвидена за изграждане в ПИ 32490.67.26, [населено място], общ. А., обл. В., към разпределителната мрежа.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разности, които съдят определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд София –град, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № Ж-366 от 03.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД , ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: